

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. .

Ședința publică din

Președinte :

Grefier :

Pe rol, judecarea acțiunii având ca obiect „, anulare act de control taxe și impozite” formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când instanța, pentru a da posibilitatea reclamantei să depună concluzii scrise și ulterior, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru datele de 10 decembrie 2009, apoi, 16 decembrie 2009 și pentru astăzi, 17 decembrie 2009.

După deliberare,

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava - secția comercială, contencios administrativ și fiscal sub nr. . din data de reclamanta în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava a solicitat anularea deciziei de impunere nr. emisă de pârâta și, în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004 suspendarea acesteia până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, în primul rând, prin decizia a cărei anulare o solicită i s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind impozitul stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice cu nr. din întocmit ca urmare a verificării efectuate de Cabinet avocatură „, ” privind suma de lei, reprezentând lei impozit pe venit pentru anul 2003 și lei majorări de întârziere aferente impozitului pe venit.

Astfel, în urma controlului efectuat în 2009, inspecția fiscală i-a stabilit un impozit suplimentar în sumă de lei.

În al doilea rând, prin contestația respinsă reclamanta a invocat prescripția dreptului organelor de control de a stabili obligații fiscale.

În baza art. 91 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu art. 23 din același act normativ, s-a reținut că termenul de prescripție a dreptului organelor de control de a stabili obligații fiscale este de

6 25
cinci ani, termen care începe să curgă de la 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Modul de interpretare al art. 23 din O.G. 92/2003 cu privire la noțiunea de bază de impunere generatoare este realizat în așa fel încât, practic, termenul de 5 ani se transformă într-unul de 6 ani, într-o modalitate vădit nelegală și inechitabilă pentru contribuabil.

Conform teoriei dreptului fiscal, baza de impunere o constituie venitul realizat, acesta se finalizează la sfârșitul anului calendaristic, respectiv, 31.12.2003.

Prin urmare, veniturile considerate baze de impunere în 2003 pot fi supuse controlului de către organul fiscal pentru stabilirea de obligații fiscale începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar cei 5 ani ai termenului de prescripție sunt calculați până la 31 decembrie 2008.

Concluzionează așadar, reclamanta că, deoarece în speță controlul s-a efectuat în februarie 2009, în cauză sunt incidente dispozițiile referitoare la prescripția mai sus invocată.

Legal citată, pârâta a formulat întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea deciziei nr. din 29 aprilie 2009 ca fiind legală și temeinică.

În motivare, a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 91 din O.G. nr. 92/2003, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de cinci ani cu excepția cazului când legea dispune altfel, termenul de prescripție începând să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Potrivit art. 23 din același act normativ, dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

Potrivit alin. (1), se naște dreptul organului fiscal de a stabili și determina obligația fiscală datorată.

Baza de impunere care generează impozitul pe venit pentru anul 2003 se constituie prin depunerea de către contribuabil a declarației de constituire până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului, respectiv până la data de 15 mai 2004, organul fiscal neavând dreptul să stabilească și să determine obligații fiscale nedatorate de contribuabil înainte de această dată.

Concluzionează pârâta că, întrucât dreptul organelor de control de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, rezultă că pentru creanțele aferente anului 2003 care au luat naștere în anul 2004, termenul de 5 ani începe să curgă de la 1 ianuarie 2005 și se sfârșește la 31 decembrie 2009, verificarea impozitului pe venit pentru anul 2003 fiind efectuată în cadrul termenului de prescripție.

Prin încheierea nr. din noiembrie 2009, tribunalul a admis cererea de suspendare formulată de reclamantă și a suspendat executarea deciziei de impunere nr. din 29 aprilie 2009 emisă de pârâtă până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei..

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Rezultă că, în cazul venitului impozabil realizat în anul 2003, contribuabilii aveau obligația depunerii declarațiilor până la data de 15 mai 2004.

Având în vedere că nașterea creanței fiscale are loc la constituirea bazei de impunere, organul fiscal neavând dreptul să stabilească și să determine obligația fiscală datorată de contribuabil până la această dată, rezultă că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale nu putea să înceapă înainte de data depunerii declarațiilor de către contribuabil.

Întrucât termenul de prescripție a dreptului organelor de control de a stabili obligații fiscale se prescrie în 5 ani, începând de la 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală, rezultă că pentru creanțele aferente anului 2003, a căror naștere are loc în anul 2004, termenul de 5 ani începe să curgă de la 1 ianuarie 2005 și se împlinește la data de 31 decembrie 2009,

Potrivit Raportului de inspecție fiscală nr. _____ din 19.02.2009, verificarea cabinetului de avocatură menționat s-a efectuat pentru perioada 01.01.2003 - 31.12.2007, începutul verificării fiind consemnat în registrul unic de control la poziția nr. 1 din data de 03.02.2009, iar decizia de impunere a fost emisă la data de 19.02.2009, care a fost comunicată contribuabilului la data de 25.02.2009.

Față de aceste considerente, tribunalul apreciază că verificarea impozitului pe venit pentru anul 2003 a fost efectuată în cadrul termenul de prescripție, motiv pentru care va respinge acțiunea ca nefondată.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite” formulată de reclamanta _____, domiciliată în localitatea _____

județul Suceava în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, cu sediul în str. Vasile Bumbac, nr. 1, județul Suceava, ca nefondată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 17 decembrie 2009.

Președinte,

Pentru grefier, afl. _____ în (_____),
se înlocuiește grefier _____ f secție _____

